

Sanal Dünya

– SEVDAZAN® · 28 Şubat 2012

SANAL DÜNYA

21.Yüzyıl. teknolojinin insanı esir aldığı asır. Tuşların gölgesinde yaşamlar.

Bir tık ile binlerce insana ulaşabiliyor olmanın verdiği kuvvete rağmen, iletişimin neredeyse sınırsız hale gelmesine rağmen acaba insanlar birbirleriyle ne kadar iletişim kurabiliyorlar. Bir maus ile bütün dünya elinizin altında değil mi?

Arkadaş mı arıyorsun, dertleşecek birine mi ihtiyacın var, sevgilin mi yok... hiç problem değil. Adının ne olduğu hiç fark etmez. Kendine şöyle dikkat çekici bir rumuz (lakap) bulduktan sonra meydan senin işte. Atıl kurt misali saldır bakalım. Göz göze değmeden, el eli tutmadan, aynı havayı solumadan dostluklar, aşklar ne kadar hakiki olabilir ki. Sanal bir dünyanın içinde eriyip tükendiğimizin ne zaman farkına varacağız.

Bugün Anneler günümüştü, biraz edebiyat biraz felsefe, yaz bir mesaj yolla binlerce kişiye. Bak en vefalı evlat oluverdin birden. Oysa huzur evlerinde ellerinin öpülmesini bekleyen, bir merhabaya aç kaç yalnız Anne var!

Bugün Öğretmenler günü! Bir iki şiir yada güzel söz, enter tuşuna bastım mı tamamdır. Artık bütün öğretmenler sevinçten gözyaşı dökecek güya. Peki kaçımız öyle bir günde ilkokuldan liseden öğretmenimizin ziyaretine, elini öpmeye gidiyoruz.

365günü parçalayıp günlere böldük. A günü, B günü... Kutla kutlayabildiğin kadar.

Birde sanal aşklarımız var artık. Bir resim, kısa bir tanıtıcı profil. Evet evet ben sana aşığım. Evde hanımı bir tatlı söz beklerken, iki ekmek bir paket margarine razı gelip eşinin eve döneceği saati ipele çekerken; sanal koridorlarda aşk-meşk peşinde koşan, hatta bekarım deyip çocuklarının varlığını bile unutan nice babalarımız var. Yada kocasının evde olmayışını fırsat bilip birkaç güzel söze evinin bütün sırlarını döken nice annelerimiz. Sevgi ne kadar ucuzladı öyle.

Aylarca bekleyen konservelere talim edip, parkesini üzerine çekip, gecenin kara koynunda ölümle burun buruna vatan mücadelesi veren onca yiğit bir yana; sanal poligonlardan birkaç satır ile memleket kurtaran, ahkam kesen, klavye tuşlarından düşmana saldıran meydan okuyan Mehmetler bir yana! Bayramların bile yüzü griye döndü. Bir toplu e-mail ile kutlanıp geçiliyor işte. Hatta bir çiçek, bir e kart al sana bayram! Çift hatlı telefonlarımız çifter çifter e posta adreslerimiz var. Rekabet kıyasıya, sevmenin saati 2 lira.

Yazık ki ne yazık!

Oysa Türkler duygusal bir millettir. Oysa bizim değerlerimiz, bizim onurlu ve muhabbet dolu dünlerimiz vardı.

Sakin ha teknolojiye ve getirdiklerine karşı olduğum düşünülmesin. Elbette bunun imkanlarından faydalanmalıyız. Fakat bu kadar sanal dünyaya gömülmenin, teknolojiye bu kadar esir olmanın manası nedir? Hayatlarımızı tuşların gölgesinden kurtarmak gerek!

Haydi canlar bir olalım.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA